

Szczurzy szlak i Bank Watykański a sprawa zabójstwa Edward Hartshorne'a

18 sierpnia 2017

Edward Yarnall Hartshorne, Jr. (ur. 30 sierpnia 1912 roku), absolwent uniwersytetu Harvarda, specjalista w dziedzinie socjologii i szkolnictwa, zaciekły antynazista i nieustępliwy demaskator spisku stojącego za ukrywaniem nazistów po wojnie i organizowaniem szczurzego szlaku (ratline), pracujący jako koordynator i oficer śledczy do spraw denazyfikacji niemieckiego systemu szkolnictwa wyższego w amerykańskiej strefie okupacyjnej, po zakończeniu II wojny światowej.

W czasie wojny, Edward Yarnall Hartshorne, krótko pracował w biurze analiz OSS (Office of Strategic Services), Secret Service i OWI (ang. United States Office of War Information – Biuro Informacji Wojennej), by w kwietniu 1945 zostać przerzuconym do Niemiec w celu sporządzenia raportów i dokonani denazyfikacji na niemieckich uniwersytetach. Znany z pracowitości, skrupulatności i bystrego umysłu Edward Yarnall Hartshorne już w krótkim czasie dokonał kilku niepokojących odkryć, czym podpadł grupie wpływowych osób w OSS i CIC (Counter Intelligence Corps). Już w 1941 Hartshorne skompilował i wysłał do publikacji obszerną pracę "Nazi Madness: November 1938," – która jednak została utajniona i odkryta na nowo w 2008 roku w Kalifornii. Do 1946 roku sporządził on kilka obszernych raportów opisujących wydarzenia Nocy Kryształowej, Nocy Długich Noży, kolaboracji dostojników Kościoła rzymskokatolickiego z nazistami i szczurzego szlaku. W dużej mierze dzięki pracy Hartshorne'a na światło dzienne wyszły powiązania Ustaszy z Bankiem Watykańskim oraz postać duchownego, ks. Krunoslav Draganović'a, chorwackiego franciszkanina, żarliwego zwolennika ustaszy i jednego z głównych, obok austriackiego biskupa Aloisa Hudala,

organizatorów szczyrzego szlaku. To właśnie Krunoslav Draganović odpowiadał za pranie brudnych pieniędzy i złota Ustaszy, zdeponowanych w Banku Watykańskim (Vatican Bank lub IOR – Institute for the Works of Religion), pochodzących z rabunku ofiar reżimu i używanych do finansowania szczyrzego szlaku. To Krunoslav Draganović organizował osobiście przerzut byłego dyktatora NDH, pułkownika Ante Pawelića, oraz „Rzeźnika z Lyonu”, Klause Barbie (odpowiedzialnego za wymordowanie 4 tyś francuskich cywilów, w tym Żydów) do zaprzyjaźnionej Argentyny rządzonej przez kawalera Maltańskiego, Juana Perona. Ponadto organizował on też przerzut wielu innych prominentnych ustaszy i nazistów, takich jak Ivan Devecic, dr Vjekoslav Vrančić, Djordje Peric (minister propagandy w rządzie ustaszy) czy Vilko Pecnikar (szef ustaszowskiej żandarmerii).

Na przełomie 1945-1946 roku atmosfera robiła się coraz bardziej gorąca. Linia demarkacyjna pomiędzy strefą okupacyjną aliantów a strefą radziecką i jugosłowiańską powoli krzepła, więc naziści i ustasze znajdujący się po stronie opanowanej przez ZSRR i wojska nowo formującej się Jugosławii, musieli się spieszyć jeśli chcieli przedostać się do dużo bardziej przyjaznej strefy amerykańskiej, tym bardziej że szczegóły odnośnie operacji przerzutu nazistów z Europy do Ameryki Południowej powoli wychodziły na światło dzienne, co groziło dekonspiracją i zablokowaniem całego procederu. Trzeba było szybko działać, nim cały misterny plan zawali się jak domek z kart. 28 sierpnia w Monachium prowadzącemu samochód Hartshornowi, drogę zajechał wojskowy Jeep który spowodował zatrzymanie pojazdu oficera śledczego, po czym zamaskowana postać z Jeep oddała strzał w twarz Hartshorne'a, a gdy ten zakrwawiony i na wpół przytomny osunął się z fotela kierowcy, napastnik podszedł do niego i dla pewności uderzył go jeszcze twardym przedmiotem w głowę. Edward Yarnall Hartshorne zmarł dwa dni później w szpitalu, a wiele z jego raportów utajniono. Sprawcy zamachu nie zidentyfikowano, ale prawdopodobnie działał on na zlecenie wysoko postawionych osób z CIC lub OSS.

Tymczasem bohaterowie sporządzonych przez Edward Yarnall Hartshorne'a raportów, cieszyli się wolnością, a nawet współpracowali odpłatnie z wywiadem amerykańskim. Krunoslav Draganović będący od 1961 r. obywatelem Austrii, za miesięczną pensję 60 tysięcy lirów gromadził dla Amerykanów informacje o działaniach Tito i komunistów w Jugosławii, a Klaus Barbie współpracował z wywiadem amerykańskim w Boliwii, gdzie pomagał w organizowaniu zamachu stanu w celu wyniesienie do władzy proamerykańskiego dyktatora.

Autorstwo: Kamikadze91

Źródła: ZaKulisami24.blogspot.com, WolneMedia.net